

DBI—POSTEN

www.dbi.edu

#01 — Februar 2018

SERIE: AFGUDER, DEL 1

Anerkendelse

Anerkendelse er godt
- men afhængighed af
anerkendelse er skadeligt

S.08

INDHOLD

- S. 03 — Økonomi
- S. 04 — Nyt fra DBI
- S. 05 — Provinsen kalder
- S. 06 — Hvorfor kan man ikke bare læse dansk?
- S. 07 — Hvad laver du?
- S. 08 — Afhængig af rosende ord
- S. 10 — Når løven brøler
- S. 12 — Sandheden på tværs af kulturer
- S. 16 — Den farlige balancegang

Månedens citat

” Hvis den eneste bøn du bad i hele dit liv, var 'tak', ville det være tilstrækkeligt

Mester Eckhart

DBI—POSTEN

Redaktion —

Rektor Børge Haahr Andersen, ansv.
Skr.leder Ellen Lodahl Pedersen, red.
Kontorfuldmgt. Dorte Klein, red.sekr.
Stud.theol. Anders Solgaard
Stud.theol. Filip M. Bak
Stud.theol. Kristoffer H. Enevoldsen
Stud.theol. Louise Høgild

Indlæg sendes til dbi@dbi.edu
DBI-posten sendes gratis til interesserede
ISSN 0906-825X

Design —

Chr Rahbek Olsen

Tryk —

Øko-Tryk

Leifsgade 33, 6.
2300 København S

Tlf: 33135500 (Hverdage kl. 9-12)
Email: dbi@dbi.edu, www.dbi.edu
Giro 5 21 59 00
Reg. 3409 Konto 0005215900

DBI arbejder med bibelforskning og teologisk undervisning, hvor teologistuderende er den primære målgruppe. Formålet er at fremme bibeltro forkyndelse, undervisning og mission i Danmark og udlandet.

Formand Christian Jensen
Rektor Børge Haahr Andersen
Skr.leder Ellen Lodahl Pedersen
Studiekoor. Peter Greek Kofod

EN FANTASTISK SLUTSPURT

Af sekretariatsleder Ellen Lodahl Pedersen

Tre dage før nytår manglede DBI stadig 800.000 kr. i gaveindtægter. Det var svært at se, at det kunne lade gøre at komme ud af 2017 uden et stort underskud.

Men så skete der en hel masse på kort tid. Allerede dagen efter var gavebehovet nede på 450.000 kr. – og resultatet blev, at vi kun kom til at mangle små 100.000 kr. i forhold til gaveprognosen for 2017. Samtidig blev det gavemæssigt den bedste december måned nogensinde.

TAKNEMLIGHEDEN FYLDER

Vi er både Gud og jer umådeligt taknemlige over, at vi har fået en så håndfast tilkendegivelse på, at vi skal fortsætte arbejdet! Alle vores forsagte forventninger er blevet til skamme. Guds godhed og jeres gaver giver os frimodighed til at tage hul på et år mere på DBI.

VI TROR, AT VI KLARER DEN!

På økonomikontoret har Anni Bomholt Gautier haft travlt med at registrere gaver og betale årets sidste fakturaer – samt finde ud af, om der er besparelser at hente. I begyndelsen af januar, hvor jeg skriver dette, ser det ud til, at udgifter og indtægter går nogenlunde op, selvom vi ikke har det endelige resultat endnu. Det er et kæmpe takkeemne, for overskud eller et meget lille underskud er tæt på at høre til samme kategori som chancen for en hvid jul ... Følg med på DBIs hjemmeside dbi.edu og se resultatet.

UFORSAGT

Børge Haahr Andersen skriver i sin nytårshilsen, som kan læses på DBIs hjemmeside: ”At være

forsagt er at være bekymret og ængstelig i forhold til alle de genvordigheder, det nye år måtte kunne bringe. At være uforsagt er det modsatte: At være frimodig og tillidsfuld og modtage både gode og onde dage af Guds hånd, sådan at man hver dag kan synge: ”Når jeg blot i nåden står, uforsagt ihvor det går” (DDS 48).

Uforsagt vil vi derfor gå ind i det nye års mange opgaver. Og opgaverne ligger lige for: Dagligt sørger vores studerende for at holde os i ånde og giver os lyst og glæde til at fortsætte arbejdet. Vi kan jo se, at de kan blive til stor velsignelse for jer alle, når de kommer ud i arbejde.

Har du spørgsmål til dine gaver til DBI, eller vil du gerne oprette en PBS-aftale, et gavebrev eller et testamente, så kontakt vores økonomi-fuldmægtig Anni Bomholt Gautier på 33 69 55 11 eller abg@dbi.edu

Vi vil gerne sende årskvitteringer ud på mail. Hvis vi ikke har din mailadresse, må du gerne sende os den til dbi@dbi.edu sammen med dit givernummer.

NYT FRA DBI

Af sekretariatsleder Ellen Lodahl Pedersen

2018 byder foreløbig på to gode nyheder.

NY UNGDOMSREJSESEKRETÆR

De seneste fem år har DBI haft to ungdomsrejsesekretærer ansat på deltid til at formidle kaldet til at læse teologi. Fra 1. februar 2018 vil Louise Høgild være en del af dette team sammen med Henrik Kofod Larsen. Vi vil nemlig gerne bruge både mænd og kvinder, der brænder for teologi og mission. Vi vil gerne give dem en god uddannelse, og vi håber, mange af dem vil bruge deres arbejdsliv til at fremme evangeliet.

Louise skal sammen med Henrik Kofod Larsen rejse rundt og besøge ungdomsforeninger i hele Danmark. Louise er i gang med en masteruddannelse i teologi og mission på Fjellhaug efter at have taget en bachelor på FIUC-DK. Hun bringer gode erfaringer med sig til jobbet fra sin tidligere ansættelse som ungdomskonsulent i Luthersk Missions Børn og Unge.

Ud fra bibelske principper og formaninger mener DBI ikke, at kvinder skal være præster eller optræde med læremæssig forkyndervirksomhed i de kristne menigheder. Dette bliver heller ikke Louise Høgilds opgave. Hun skal medvirke til ungdomsmøder og på lejre, inspirere til bibelarbejde, fortælle, vidne og formidle til unge. Og sammen med det skal hun fortælle om DBI og vores bacheloruddannelse på FIUC-DK som et muligt uddannelses tilbud. Kontakt DBI på dbi@dbi.edu for at få besøg af en af vores ungdomsrejsesekretærer.

Uddannelsesniveaulet stiger generelt i disse år. Behovet for veluddannede teologer i de kristne menigheder er stigende, fordi krav og forventninger til tjenester i kristen sammenhæng er stigende. Et stort generationsskifte de kommende år gør behovet for en ny generation af unge teologer nærmest skrigende. Jesus lærte os i sin tid at bede: Høsten er stor. Arbejderne få. Bed derfor høstens herre om at sende arbejdere ud til sin høst.

Louise Høgild glæder sig til at inspirere ungdomsforeninger og fortælle om uddannelserne på FIUC-DK.

NY STUDIEORDNING PÅ VEJ

Det næste bachelorhold, der begynder i august 2018, kan se frem til muligheden for en ny og bedre studieordning på FIUC-DK. Vi forhandler lige nu om at kombinere en 3-årig bacheloruddannelse med både en master i teologi og mission (2 år) og en cand.theol.-uddannelse fra Københavns Universitet (1 år). Denne tre + to + én-løsning betyder, at fremtidens studerende kan få en meget alsidig uddannelse i teologi og mission inden for de seks år, som det teologiske studium i Danmark er normeret til. Kontakt studiekoordinator@dbi.edu for at høre mere.

Provinsen kalder

Af Kristoffer H. Enevoldsen, stud.theol.

Kristoffer Roager vil helst være præst i provinsen.

Kaffen er heldigvis dampende varm, da jeg skal interviewe Kristoffer Roager i DBIs lidt kølige mødelokale. Det gør dog ikke Kristoffer så meget, for han og hustruen Jeanette er vant til kulden. De har boet i en iskold campingvogn i 4½ måned i efteråret.

Kristoffer kommer fra Skærbæk i Sønderjylland: ”Der hvor mobilen ofte hopper på tysk net på vej til skole” siger han med et skævt smil. I Sønderjylland var han aktiv i både LMU, bibelcamping, KFS osv. Da han begyndte i ungdomsforeningen var der kun ham, søsteren og fem andre. Derfor blev alle nødt til at tage ansvar. ”At jeg blev ’tvunget’ til at holde andagter og tage ansvar gjorde, at troen forblev central for mig.”

KÆRLIGHED TIL PROVINSEN

Kristoffers opvækst har givet ham kærlighed til provinsen. ”I lokalmiljøet kender man hinanden. Kartofflerne dyrker man selv, og naturen er helt tæt på. Jeg er overbevist om, at det også er der, Gud gerne vil have, at vi skal bosætte os.” Det er specielt de områder, der endnu ikke har oplevet en vækkelse, eller hvor vækkelsen for længst er forsvundet, at Kristoffer længes efter at tjene som præst – folkekirkepræst vel at mærke, ”fordi folkekirken er Danmarks mest tilgængelige missionsmark.”

TEOLOGISTUDIET

Det er netop den fremtidsudsigt, der gør, at han læser teologi. Det er givende at læse teologi, men som han siger: ”Jeg får ekstra meget ud af det, når jeg anvender det i samtaler, prædikener,

Folkekirken giver en tilgængelig prædikestol i kirken og lokalmiljøet, mener Kristoffer Roager.

undervisning og ledelsessituationer. Teologi uden praksis giver ingen mening for mig.”

Folkekirken giver en tilgængelig prædikestol i kirken og lokalmiljøet, men det betyder ikke, at det er ukompliceret. ”Jeg oplever, at undervisningen på FIUC-DK på DBI hjælper mig til at forstå den kristne tro dybere og til bedre at kunne argumentere for og fastholde en bibelsk kristendom.”

MÅLET

”Målet er at give mennesker et møde med Jesus!” For Kristoffer er der ikke nogen bedre vej til at gøre det end ved at virke i folkekirken. ”Mange har i udgangspunktet tillid til præsten.” Netop den tillid håber Kristoffer og Jeanette, at de i fremtiden kan benytte til at afmystificere kristendommen og forkynde evangeliet relevant i ord og gerninger. ”Kristne er der jo nok af i storbyerne”, siger Kristoffer. ”Derimod skal vi passe på ikke at afkristne landområderne.”

KAN MAN IKKE BARE LÆSE DANSK?

Af lektor i Ny Testamente Nicolai Techow

Får man noget ud af at læse Ny Testamente på grundsproget græsk?

Når man oversætter en tekst, vil oversættelsen altid miste en del af de fortolkningsmuligheder, som den oprindelige tekst havde. Samtidig åbner oversættelsen for nye fortolkningsmuligheder, som ikke lå i den oprindelige tekst.

Hvis der fandtes sådan noget som en perfekt oversættelse af en tekst fra ét sprog til et andet, så ville både den oprindelige tekst og oversættelsen give mulighed for præcis de samme fortolkninger – og umuliggøre præcis de samme nye fortolkningsmuligheder. Men den perfekte oversættelse findes ikke.

Hvis man derfor ”kun” læser den oversatte tekst, så er der fortolkningsmuligheder, som man går glip af. Men den oversatte tekst giver også fortolkningsmuligheder, som er illusioner, fordi de ikke var til stede i den oprindelige tekst.

Jo vigtigere det er for én at forstå en tekst præ-

cist, jo mere nødvendigt er det derfor at læse den på grundsproget.

GRÆSK – OGSÅ FOR IKKE-TEOLOGER

Jo bedre man forstår grundsproget, jo bedre forudsætning har man for at se de reelle fortolkningsmuligheder klart og vurdere for og imod forskellige fortolkninger og argumenter. Derfor er græsk en del af vores bacheloruddannelse.

Men også ikke-teologistuderende kan have gavn og glæde af at lære græsk. Det kræver knofedt, men det er ikke umuligt, for græsk er bare et sprog. Måske var det noget for dig?

De første vers i Johannesevangeliet – på græsk.

THAT'S GREEK TO ME!

Af cand.scient. og græskstuderende Lars Brixen

En amerikansk missionærkollega fortalte mig engang, at dette udtryk bruges, hvis noget er fuldstændig uforståeligt for én, Og sådan har græsk (næsten) været for mig. Det må der gøres noget ved! Men hvorfor begynder en pensionist at læse græsk? Der kan være flere grunde.

Én ting er selvfølgelig, at så kan man få tiden til at gå; men det er nu ikke så vigtigt. Snarere er det en gammel interesse for sprog, men hvorfor så lige græsk? Der kunne være så mange andre sprog at tage fat på.

SE IND BAG

Nu handler det om nytestamentlig græsk. Den egentlige grund for mig til at læse dette er at kunne ”se ind bag” oversættelsen af NT til f.eks. dansk, altså gå til grundteksten. Det håber jeg at kunne få nytte af i den forkyndelsestjeneste, som jeg er betroet.

Om det lykkes, er jeg meget i tvivl om på grund af de begrænsninger, som nu er mine!

Hvad laver du?

Interview v. Ellen Lodahl Pedersen

Torben Kjær har i over 30 år undervist i Ny Testamente. Vi har spurgt ham om, hvad det indebærer.

brygge te i kaffestuen og blot står og stirrer på elkedlen ...”

SÅ SKRIVER HAN LIGE EN BOG

Der flyder også bøger i en jævn strøm fra Torben Kjærs kontor. ”Jeg arbejder pt. med en kommentar til Galaterbrevet. Den er skrevet til den græske tekst og er en mere faglig kommentar. I nogle situationer kan man med fordel skrive ud fra forskningen og lade sig bestemme af dens problemstillinger. Jeg har dog valgt at skrive ud fra min egen forudsætning og overvejende tage de problemer

”I mange år var jeg den eneste underviser i Ny Testamente (NT), så jeg skulle helst vide lidt om alt. Jeg har derfor på skift arbejdet med evangelierne og brevene” fortæller Torben Kjær. ”Jeg underviser også i mere systematiske gennemgange af de store linjer og sammenhænge i NT.”

”Jeg kan godt lide at undervise. Det er ofte spændende og udfordrende, når de studerende er engagerede. Noget af det bedste er, når de bruger mig som mur for at få svar på spørgsmål, de tumler med. Stjernestunderne er, når de forsøger at skyde mine tolkninger ned. Det lykkes dog aldrig – med én undtagelse, jeg tror, at det var 1992” siger Torben Kjær med et glimt i øjet.

”Jeg kan også godt lide at snakke med studenterne om de teologiske problemstillinger, der optager dem. De fleste opdager hurtigt, at de bedste muligheder for samtale er, når jeg to gange om dagen kommer med min tepotte og elkedel for at

op, som teksten stiller – og skrive i dialog med en række af de bedste tekstlæsere. Jeg regner med at skrive en mere tilgængelig version på Credo-kommentar-niveau uden græsk og uden en del af den faglige drøftelse.”

”Jeg synes, at det er privilegium at kunne formidle noget af den viden, jeg har samlet gennem over 30 år på DBI, ud til baglandet gennem bøger og undervisning. Skrivefasen er spændende og giver altid noget ekstra i afklaring og tydeligere sammenhænge. Jeg har de seneste år skrevet en lille bog om nådegaver, en Credo-kommentar til Matthäusevangeliet i to bind og en introduktion til alle NTs skrifter. Det næste projekt er en Paulus-teologi, som jeg skal i gang med, når kommentaren til Galaterbrevet er færdig.”

Hvis man gerne vil nyde godt af Torben Kjærs store viden på området, så prædiker og underviser han gerne om tekster og temaer fra NT.

SERIE: AFGUDER, DEL 1

Afhængig af rosende ord

Drop selvfedmen og lær i
stedet at give Gud æren.

Af Jakob Skovgård Højlund, forstander på LTC

Anerkendelse som afgud er jo lige mig – desværre! Men jeg vil, for at undgå misforståelser, starte med en understregning af to positive aspekter ved anerkendelse:

GUDS ANERKENDELSE

For det første anerkender Gud os som skabte væsener ved at sige, at vi er godt skabt (1 MOS 1,31). Bare det, at vi lever, er altså et gode, men endnu mere end det: Gud elsker os (ES 44,4). Vi er derfor ikke kun et gode, vi er et højt agtet, dyrebart og elsket gode. Det er Guds helt grundlæggende anerkendelse af os.

For det andet anerkender Gud også vores evner og bedrifter. Dette møder vi mange eksempler på i Skriften. Et jordnært af slagsen ser vi i 1 Tim 4,12-16, hvor Paulus anerkender og vejleder Timotheus bl.a. omkring hans nådegave. Her ser vi positiv omtale af Timotheus' kompetencer og bidrag – og formaning til at fastholde og vokse i det.

Skriften viser os dermed tydeligt, at anerken-

delse er godt, og at det er noget, vi med god grund må tage imod. Men ikke alt i vores modtagelse af anerkendelsen er godt.

SELVDYRKENDE ANERKENDELSE

Et konkret eksempel, som nogle læsere måske kender: Du har lige sat dig ved kaffebordet i missionshuset efter at have forkyndt. Du tænker ved dig selv, at det gik helt ok. Men hvad tænker tilhørerne? Det kunne være meget rart at få lidt respons. Og skulle der falde et par rosende ord af på vejen, siger du naturligvis Gud alene æren, men sidder måske også og suger lidt på ordene som et godt bolche. Det gør jeg i hvert fald. Også når jeg kører hjem en halv time senere.

De rosende ord bliver ved med at forsøde min tilværelse. Men jeg afsløres også i det. Jeg kan næsten væmmes lidt ved mig selv. Argh! Drop nu din selvfedme og narcissistiske selvdyrkelse, siger jeg til mig selv. Og jeg beder Jesus tilgive

mig for at tage æren fra ham. Og det er lige netop, hvad der er på spil: Jeg tager ære fra Jesus. Jeg puster mig selv op til mere, end min indsats kan bære. At jeg har gjort en indsats, er der ingen tvivl om. Den kan også have været god, jf. 1 Tim 4, men der er forskel på at give sig selv et klap på skulderen og sige: ”Godt gået!” og så at dvæle ved tilfredsheden over at have rørt mennesker. Kredse om mig selv og nyde min indsats.

Og her er der nok ikke den store forskel på den selvdyrkende anerkendelse, jeg søger gennem forkyndelsen sammenlignet med intellektuel selvdyrkelse, humor, tøj og mode, lækker krop, karriere, vellykket familieliv, fromhed osv. Ikke ét af disse områder kan jeg sige mig fri for selvdyrkelse indenfor.

KAMPEN MOD SELVDYRKELSEN

Når jeg afsløres i min nydelse af anerkendelsen, beder jeg, som nævnt, om tilgivelse, og jeg beder Jesus fjerne selvdyrkelsen, for den skal ud af mit liv. Den hører til det jordiske, som skal dø (KOL 3,5). Men det i mig, som elsker anerkendelsen for min egen nydelses skyld, dør ikke. Det forsvinder ikke bare. Det lever videre. Sådan havde Paulus det også, for det gode, som han ville, gjorde han ikke, og det onde, som han ikke ville, gjorde han (ROM 7,19 FF.). Paulus var endda så fortvivlet over kampen mod synden i sit liv, at han råbte: ”Jeg elendige menneske! Hvem skal fri mig fra dette dødsens legeme?” Præcis sådan er det, når vi tager livtag med vores selvdyrkende anerkendel-

sestrang. Vi bliver ved med at overgive den til Jesus og bede om tilgivelse, og vi bestræber os på at lukke ned for de selvdyrkende tanker. Men lige netop her er jeg et elendigt menneske, som ikke kan vinde kampen. Uanset hvor mange gange jeg beder om tilgivelse, eller hvor hårdt jeg presser mig selv mentalt, holder min anerkendelsestrang ikke op. ”Viljen har jeg, men udføre det gode kan jeg ikke.”

INGEN FORDØMMELSE

Altså har jeg ingen anden udvej end den mest kontraintuitive: Jeg må opgive kampen. Jeg må kapitulere overfor Jesus og sige: Jesus, her er jeg, og jeg kan ikke blive fri for disse tanker. Gør med mig, som du vil! Og da lyder ordene: ”Så er der nu ingen fordømmelse for dem, som er i Kristus Jesus.” Han tager imod mig og tilgiver mig, midt imens jeg mærker synden. Derved kan jeg se min selvdyrkelse i øjnene, grine lidt af den og sige: Ja, du er der; du bor i mig, men jeg er hos Jesus, og han bor i mig – altså fordømmes jeg ikke! Dette er friheden på trods af synd; at være retfærdig og synde på samme tid. Og lige netop i det møde med Jesus kan jeg få en anden nydelse end min selvnydelse. Jeg kan nyde Jesus og foreningen med ham. Jeg kan sænke skuldrene og lade Jesus tage mig i favn – og jeg må gøre det igen i morgen, når selvdyrkelsen endnu en gang trykker. For Jesus siger, ”den, der kommer til mig, vil jeg aldrig vise bort” (JOH 6,37).

Når løven brøler

Hvis vi længes efter en Gud, som ikke er fjern og ligeglad, så må vi også være indstillet på at møde en Gud, der konfronterer os med dybet af ondskab og uretfærdighed i vores hjerter.

Af Andreas Ipsen, præst i Tarm Frimenighed

Som kristne taler vi ofte om længslen efter Guds nærvær. Vi taler og synger om den fred, som kan opleves hos Gud, og vi ønsker at andre mennesker må få samme erfaring. Det er rigtig godt, for en af kristenlivets grundpiller er erkendelsen af, at jeg kan hvile hos Gud og leve i hans faderlige omsorg og kærlighed. Men midt i glæden over freden i Guds nærvær kan vi let komme til at glemme, at det umiddelbare møde med Gud ofte er alt andet end fredfyldt, ikke mindst for de mennesker, som vi så desperat ønsker må komme til tro på Jesus.

Det første møde med Gud vil typisk ikke være en fredfyldt spirituel erfaring, men en rystende oplevelse. Vi længes efter den (bedste)faderlige godmodige Gud, men mødes i virkeligheden af noget ganske andet: en brølende løve. Netop sådan beskrives Gud i Amos' Bog – som en løve, der brøler sin dom ud over menneskers uretfærdighed og ondskab: "Herren brøler fra Zion" (1,2), "Løven brøler, hvem frygter da ikke?" (3,8). Den Gud, som møder os i Amos' Bog er en Gud, der stryger os mod hårene og siger ting, vi ikke har lyst til at høre: Dom.

HØJT AGTET

Men det er vigtigt at forstå, hvorfor Gud møder os på denne måde. Det er fordi, han elsker os brændende. Gud er ikke en fjern og ligeglad Gud. Han er dybt optaget af menneskers liv og opførelse. Og når Gud udtaler sin dom over mennesker, så er det netop et udtryk for, hvor højt han agter os: "Kun jer kendes jeg ved blandt alle jordens folk, derfor straffer jeg jer for alle jeres synder" (3,2). Gud dømmer mennesker netop fordi, han agter os så højt, og fordi han er så brændende optaget af menneskeheden velbefindende. Gud brøler, fordi han elsker. Gud dømmer, fordi han er nær.

Nogle mennesker griber efter religion med en længsel efter glæde, fred og en tilpas mængde spirituel selvrealisering. Mange af disse vil blive chokeret over mødet med Bibelens Gud: "Ve dem, der længes efter Herrens dag! Hvad vil I dog med Herrens dag? Den er mørke, ikke lys" (5,18). Det første møde med Bibelens Gud vil for mange opleves som det modsatte af spirituel selvrealisering, nemlig spirituel nedbrydning. Min selvgjorte åndelighed bliver gjort til intet, når jeg mærker Guds brøl ind over mit liv.

HÅB

Amos' Bog er langt på vej deprimerende læsning. Men bogen slutter alligevel af med en håbefuld beskrivelse af Israels kommende genrejsning (9,11-15). Denne overraskende håbefulde afslutning kommer umiddelbart efter en af bogens kraftigste domsforkyndelser (9,1-10). Hvad skyldes det? Hvordan kan Israel blive flyttet fra Guds brøl til Guds nåde? Og hvordan kan vi blive det?

Hemmeligheden er, hvordan vi reagerer på Guds dom. Hvis vi pludselig befinder os over for en brølende løve, så er det vores naturlige instinkt at flygte. Men Amos' Bog gør det mere end tydeligt, at intet menneske kan flygte fra Guds dom (5,18-20 OG 9,1-4). Det eneste håb, vi har, er i stedet at flygte hen til løven, at kaste os i armene på den Gud, der dømmer os: "Søg Herren, så skal I leve, ellers bryder han løs mod Josefs hus som ild, der fortærer, uden at nogen i Betel kan slukke den" (5,6). Dette vers er den eneste vej, Amos' Bog anviser for Israels folk og for os: Omfavns Guds dom over dit liv, og kast dig i armene på Ham. Gør vi det, vil vi opleve, at løven bliver forvandlet, som det sker for øjnene af Johannes i Åb 5,5-6: "Græd ikke! For Løven af Judas stamme, Davids rodskud, har sejret (...) Og jeg så et lam stå mellem tronen og de fire levende væsener og de ældste, det så ud som slagtet". Hvis vi holder op med at flygte væk fra løven, og i stedet flygter til løven, så vil vi også opleve, at løven tager imod os i skikkelse af det lam, der blev slagtet for vores skyld Langfredag.

FADERHJERTET

Amos' Bog er hård læsning for alle mennesker, og ikke mindst i en tid præget af søgen efter spirituel selvrealisering, hvor religion helst fra dag ét skal "virke" og give mig den glæde og fred, som jeg længes efter. Amos' Bog fortæller os, at hvis vi virkelig ønsker at have med den levende Gud at gøre, den Gud, som er nær og engageret i vores verden og liv, så kan vi ikke sætte betingelserne for, hvordan han skal møde os. Så vil Gud opleves som den, der stryger os mod hårene og siger os de ting, vi helst ikke vil høre. Men det er tvungent nødvendigt, at vi lader ham gøre det – at vi lader ham brøle sin dom over os, sådan at vi kan se, at der bag brølet gemmer sig et blødende faderhjerter, der som det slagtede lam længes efter at modtage os.

SANDHEDEN PÅ TVÆRS AF KULTURER

Behovet for kontekstualisering kommer stærkt til udtryk, når jeg underviser elever med en helt anden kulturbaggrund end den, jeg selv kommer fra.

Af Christian Schøler Holmgaard, ph.d.-studerende

”What is the truth?” (Hvad er sandheden?) Spørgsmålet lød efter min gennemgang af de forskellige muligheder for datering af evangelierne. En af de 22 studerende i det tætte lokale var frisk nok til at spørge. Og det var ikke for at udfordre mig. Det var et spørgsmål, der i høj grad er typisk for de etiopiske studerende, som jeg underviser i teologi på Mekane Yesus Seminary (MYS) i Addis Ababa, Etiopien. Spørgsmålet bliver stillet til mig på grund af en stærk autoritetstro i den etiopiske kultur: ”Underviseren har svaret”. Spørgsmålet bliver også stillet, fordi de studerende gerne vil kende sandheden. De læser ikke bare teologi, fordi det kunne være spændende, men fordi de har mødt sandheden med stort S og ønsker at lære mere om Gud, så de kan give det videre til andre.

På det punkt ligner MYS meget DBI. Det er Bibelens sandhed, begge institutioner fokuserer på. Det er meget opmuntrende at være underviser i sådan et miljø, selvom den stærke autoritetstro snarere skulle rettes mod Bibelen og ikke underviseren.

VÆKST SKAL FØLGES AF OPLÆRING

En af udfordringerne for MYS er, at det akademiske niveau er faldet over mange år. Der er nu gjort tiltag for at bremse den udvikling, og der arbejdes hårdt, seriøst og realistisk på at højne standarden. Der er i øjeblikket en god ledelse på seminariet, der gør mange rigtige tiltag for at lede udviklingen i den rigtige retning.

Og det er ikke svært at få øje på vigtigheden af teologisk uddannelse i Etiopien. Mekane Yesus kirken har ifølge den seneste optælling omkring ni millioner medlemmer, men kun otte tusind uddannede præster. Et af kirkens store indsatsområder er, at den store vækst, som kirken oplever, skal følges op af oplæring, så troen får dybde og forankring. Som kirkens partner har Promissio også set dette behov, og det er en af grundene til, at de har udsendt mig til at undervise på MYS.

KONTEKSTUALISERING

En af de spændende og udfordrende ting ved at undervise i en fremmed kultur er den måde, forskellige tekster i Bibelen anvendes på i en anderledes kultur. På MYS bliver der lagt stor vægt på, at Bibelens tekster skal kontekstualiseres til

Jul i Etiopien. Katrine og Christian Schøler Holmgaard med døtrene Bertha og Laura.

sætter grænser for evangeliets frihed? Måske endda konventioner, som missionærene har haft med til Etiopien? I begge tilfælde har jeg haft oplæg fra de studerende, der har givet anledning til god diskussion og også noget for mig at tænke videre over i forhold til disse tekster.

ET ÅNDELIGT FÆLLESSKAB

Der bliver holdt andagter i seminariets kapel hver morgen kl. 8. Jeg deltager så vidt muligt 1-2 gange om ugen. Med mine sparsomme amharisk-kundskaber er det ikke altid, jeg forstår så meget, men det er godt at være til stede og bede sammen med studerende og lærere. At deltage i en af de månedlige morgenandagter, hvor der er nadver, giver en stærk fornemmelse af enhed i Kristus på tværs af kulturer. Der er store forskelle mellem mig og mine etiopiske kolleger og studerende, men vi er ét i troen på Kristus.

CHRISTIAN SCHØLER HOLMGAARD

er 34 år, gift med KATRINE og far til to piger på 0 og 2 år. Christian er udsendt af Promissio til Addis Ababa, Etiopien, hvor han underviser på Mekane Yesus kirkens (den lutherske kirke i Etiopien) teologiske seminarium og er Promissios lokale repræsentant. I bagagen har Christian en bachelor i tværkulturel mission fra DBI, en cand.theol. fra Københavns Universitet læst med tilknytning til DBI, samt en ph.d. i Ny Testamente fra Vrije Universiteit i Amsterdam. Ph.d.-forsvaret finder sted 31. januar.

Fra sommeren 2019 er det planen, at Christian skal afløse TORBEN KJÆR som lærer i NT. Det er muligt at tilmelde sig Christian og Katrines nyhedsmail på <http://promissio.dk/nyhedsmail/> og læse deres blog på <http://promissio.dk/foelg-med/blogs/katrine-og-christian/>

den lokale kultur. Der er mange eksempler på, hvordan behovet for kontekstualisering kommer til udtryk blandt Etiopiens ca. 80 forskellige sprog og folkegrupper, men lad mig give et eksempel fra et fag, hvor jeg underviser i Paulus' teologi.

Her har det været spændende at tale med de studerende, om hvordan det, som Paulus skriver om i Romerbrevet 13 om at underordne sig myndighederne, bliver modtaget i en etiopisk kontekst, hvor den politiske situation ser helt anderledes ud end i Danmark. Eller om hvad Paulus' ord i 1. Korintherbrev kapitel 8 og Rombrevet kapitel 14 om at være stærke eller svage i troen vil betyde i de forskellige menigheder, eleverne kommer fra. Er der kulturelle konventioner, der

Tak for

- Alle der beder for og støtter DBI
- En god semesterstart
- Et ny år med samme nåde

Bed om

- Et lærerigt semester for de studerende
- Ny studieordning
- Nye bachelorstuderende til sommer

Israel - Det Hellige Land

Israel – påskerejse	27.3. - 3.4.
Israel – jubilæumsrejse	8.4. - 17.4.
Israel – 70års jubilæum	11.4. - 21.4.
Israel – under løvhyttefesten	19.9. - 29.9.
Israel – for hele familien	14.10. - 21.10.
Israel – klassisk rundrejse – efterårsferie	14.10. - 21.10.
Israel – et land, to folk og tre religioner	30.10. - 6.11.

Læs mere på www.felixrejser.dk eller ring på 7592 2022 og bestil katalog

Frederiksborg Apotek

Slotsgade 26.
3400 Hillerød
48 26 56 00

Åbningstid
alle dage i året
kl 8-21

Handicapvenlige adgangsforhold
www.frederiksborg-apotek.dk

KAPOOOW!

#dufårguldmedhjem

Guldregn gør en forskel så det basker!

Guld er mange ting - og lad os lige nævne nogle af dem. Guld er hver eneste teenager her, de (næsten) daglige skøre indfald, venner for et år (og for livet), sport så du sveder, gejst over Gud så du hopper og glæde så du ... ja, hopper igen!

Derfor siger vi #dufårguldmedhjem!
Kan du mærke, det kalder?

Oplev KAPOOOW og læs mere om guldet på djurslands.dk

ProcessManager SURVEY SERVICE

Kundetilfredshed – Medarbejdertilfredshed –
Arbejds miljø – Sikkerhedskultur – 360° lederanalyse

	REGULAR Første gang 15.000 kr. Efterfølgende gange 12.000 kr.	BUSINESS Første gang 25.000 kr. Efterfølgende gange 18.000 kr.	PREMIUM Første gang 35.000 kr. Efterfølgende gange 22.000 kr.
Spørgeskema	Standard	Tilrettet	Individuelt
» Tekst	1	2	3
» Sprog	✓	✓	✓
» Baggrundsbillede		✓	✓
» Billede/video		✓	✓
» Indflettede data			✓
» Hop & betingelser			✓
Gennemførelse			
» Tekst	Almindelig	HTML	HTML
» Respondenter	100	500	1.500
» Baggrundsvariable	1	2	3
» Påmindelse(r)	1	1	2
» E-mail, eller	✓	✓	✓
» Link	✓	✓	✓
» PC	✓	✓	✓
» Tablet		✓	✓
» Smart Phone		✓	✓
» Online statistik		✓	✓
Analyse			
» Gennemførelse	✓	✓	✓
» Frekvens	✓	✓	✓
» Benchmark		✓	✓
Rapportering			
» Excel/Word rådata	✓	✓	✓
» PowerPoint præsentation		✓	✓
» Online		✓	✓

Priser er i danske kroner og eksklusiv moms.

Online spørgeskemaer på alle platforme samt konsulentrådgivning.

Ring eller skriv for en helt uforpligtende drøftelse!

ProcessManager ApS | www.process-manager.dk | T 40 84 44 41 | M info@process-manager.dk

Den farlige balancegang

Af Andreas Ipsen, præst i Tarm Frimenighed

At være en tydelig og engageret kristen er ikke populært.

I skrivende stund er røgen ved at lægge sig efter kommunalvalget. I min kommune blev Kristendemokraternes spidskandidat, Kristian Andersen, valgets store vinder, men måtte alligevel se sig snydt for borgmesterposten efter en uventet alliance mellem Venstre og Socialdemokraterne. Som begrundelse henviste Socialdemokraternes spidskandidat til, at Kristian Andersen på grund af sit kristne værdisæt ikke vil vie homoseksuelle.

I VERDEN MEN IKKE AF VERDEN

Når man som kristen går ind i politik, er det en måde at efterleve Jesu kald om at være i verden: ”Jeg beder ikke om, at du skal tage dem ud af verden” (JOH 17,15). En kristen er kaldet til at engagere sig i verden. Men Jesus har også et andet kald: ”Verden har hadet dem, fordi de ikke er af verden”

(V.14). Dette kald indebærer, at en kristen ikke skal overtage verdens værdier, men frimodigt fastholde Ordets sandhed (V.18).

EN VIGTIG PÅMINDELSE

At gå denne balancegang er en af kristenlivets største udfordringer. For det er netop her, vi vil opleve den største modstand fra verden. Verden hader ikke den kristne, der isolerer sig og holder sine mærkværdige holdninger for sig selv. Verden vil heller ikke hade den kristne, der engagerer sig, men samtidig giver afkald på sine upopulære holdninger. Men verden vil uundgåeligt se sig sur på den kristne, der engagerer sig og samtidig fastholder Gudsrigets værdier.

For mig er kommunalvalget i 2017 blevet en påmindelse om, hvor vigtigt det er, at kristne i Danmark tør gå denne farlige balancegang, både i politik og i dagliglivet.